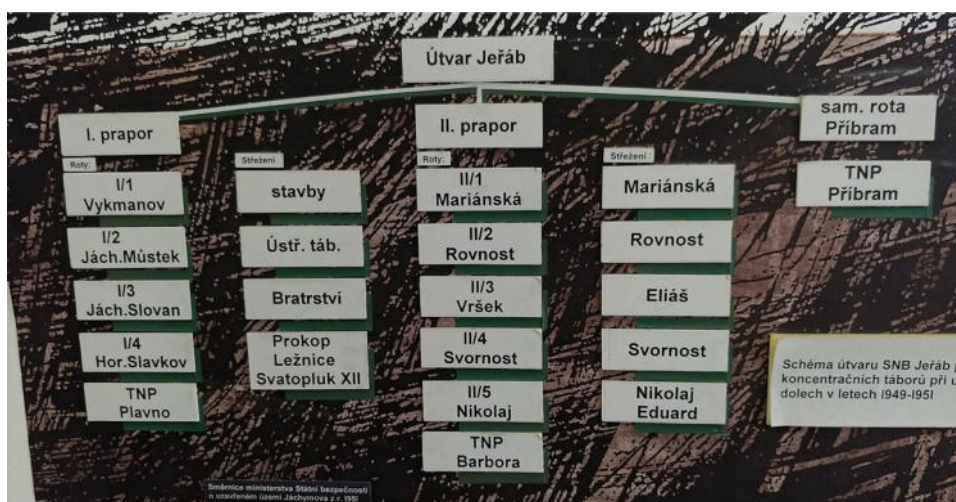

Po stopách sovětského gulagu v ČR pod ochranou UNESCO

Koncentrační tábory při československých uranových dolech pod velením SSSR

V souvislosti s rozhodnutím UNESCO ze 6.7.2019 rozprostit ochranná křídla nad historicky významnou a událostmi přesycenou hornickou krajinou Krušnohoří, se nabízí: putování po naučné stezce „Jáchymovské peklo“ dlouhé 8,5 km, prohlídka muzea v Jáchymově se sbírkou minerálů a hlavně s výstavou „3. odboj“ v 1.poschodí, také návštěva **Štoly 1** a dosud jen s povolením také „Rudou věž smrti“¹ u Vykmanova -jedna z částí obce Ostrov, kde se dříve

Rudá věž smrti

drtila uranová ruda a nakládala na vagony – byly toho celé vlaky -360-400 tun denně, 15 vlaků týdně – dle knihy „Legie živých“ Fr. Šedivý., putující do „Sojuzu“. Železniční trať Jáchymov – Ostrov nad Ohří dnes neexistuje, z bývalých lágrů zůstaly jen sem tam stopy a část ostnatého drátu, jakož i tzv. „Mauthausenské schody“, po kterých „muklové“ (mukl – zkratka výrazu „muž určený k likvidaci“) nosili po směně vodu a jiná břemena svázáni po 60ti ocelovým lanem.

Mauthausenské schody

Když někdo únavou padl, byl „zastřelen na útěku“ nebo umístěn za trest v **korekci**, tedy náprava ve věznicích, **vězení ve vězení**, což nebylo nic jiného, než díra v zemi, jeden, nebo dva malé prostory jak to popsal Karel Kukal².

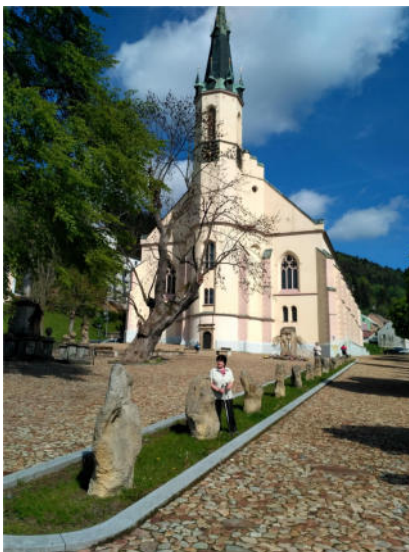
Korekce - vězení ve vězení

Prvním zastavením naučné stezky „Jáchymovské peklo“, kde se každoročně na konci května setkávají političtí vězni při památečním aktu, je **Křížová cesta ke svobodě - pomník politických vězňů, nasazených za komunistického režimu v Československu k těžbě uranu na Jáchymovsku, Slavkovsku a Příbramsku, autorem je sochař Roman Podrázský (*1943 – †2001)**. Kamenů je celkem 16. Centrálním bodem je

Brána svobody

Brána svobody přímo před kostelem. Plastika zobrazuje zlomenou mříž, opřenu z jedné strany o postavu klesajícího muže – vězně, s letopočty 1948 – 89, na straně druhé je ženská postava. Na **Bránu svobody** –foto- navazuje řada [16 pamětních kamenů](#) s názvy bývalých pracovních táborů, ve kterých byl těžen uran. Každý kámen – lágr je kromě oficiálního názvu označen také symbolem utrpení.

Krizova cesta - 16 pamětních kamenů

Štola1 se nachází 5 minut od „Penzionu u štoly“ a je pro zájemce otevřena od 10 do 16 hod. Paní průvodkyně Zuzana je znalá, začíná vždy v celou hodinu a vezme maximálně 25 lidí včetně dětí. Dobrá obuv a teplá bunda jsou vhodné. Prohlídka ukazuje podmínky, ve kterých „političtí“ vězni, tzv. muklové dennodenně pracovali, často museli i přes čas, aby splnili normu. Heslo vévodící nacistickým koncentrákům „Arbeit macht frei“ vyvěsili komunisté pouhé čtyři roky po skončení války nad vstup, vjezdem do lágrů a znělo:

Prací ke svobodě

V souvislosti s ochranou hornické kultury organizací UNESCO od 6. 7. 2019 bylo iniciátory zahrnuto do montánního hornického dědictví i **období těžby uranu pro SSSR** včetně „Rudé věže smrti“. Tímto aktem se *de facto* pro celou světovou veřejnost odhaluje tajená, temná minulost komunistických lágrů pro politické odpůrce tzv. třídní nepřátele.

Prohlídka „Jáchymovského pekla“ se dá spojit s výletem na blízkou horu Klínovec (1244 m.n.m), ze které je krásná vyhlídka, jakož i do městečka **Boží Daru** (1028 m.n.m.), kde je možnost navštívit **štolu „Johanes“** - ovšem jen v gumácích – stojí tam voda, a dále také do blízkého rašeliniště, a to ještě není vše, co se tam dá vidět. Boží Dar je letním i zimním turistickým střediskem Krušných hor – pěšky jen 20 minut od hory Klínovce.

Odtajené Jáchymovsko – Krušnohorský poskytuje několik vzácných ba unikátních pokladů – od minerálů po meteorit v Lokti, které UNESCO prezentuje světové veřejnosti.

*Cílem mého popisu sowjet. Gulagu na Jáchymovsku, Příbramsku atd.- zde popisují jen ty lágry umístěné v blízkosti těžby uranu pro výrobu atomové bomby- bylo jich tam min. 18- je, zviditelnit a uchovat tuto „památku“ v kolektivní paměti národa, na zločiny komunistů a to na povel Stalina a.j. zcela na úkor Čechů, Moravanů a Slováků. V celé historii těchto národů se něco takového nenajde. Popsat zločiny této doby od roku 1948 do 1989 je - by mělo být úkolem- pro ÚSTR, zabývající se totalitou. Co dělají, mi není známo, odkázali mě na pana Dr. Tomáše Boušku, předsedu spolku **Politiciční vězňi.cz**. Dalším cílem je dát **impuls pro vznik základních informačních modulů pro výuku**. Jiné téma by byla dokumentace o všech zločinech komunistů a **dsouzení komunistických zvěrstev**.... Není mi známo, zda byl někdo z mučitelů nevinnych, soudců a katů dosud potrestán.*

6. <http://spcp.prf.cuni.cz/lex/198-93.htm> zákon z 9.7.1993- c 198-93 “ O protiprávnosti kommunist. režimu a odporu,,,,,, „ nebyl dosud aplikován. „*Byl to proklamativní zákon, a přesto se ho sotva podařilo prosadit.*“ *Citat ex- poslance.*

Spolkem [Politiciční vězňi.cz](http://spcp.prf.cuni.cz/lex/198-93.htm) obnovená naučná stezka „Jáchymovské peklo“ je dlouhá 8.5 km nachází se dnes v oblasti chat a cyklistických tras v okolí Jáchymova. Na místech, kde byly lágry, jsou informační panely se základními informacemi o paměti místa. Ten, koho to zajímá, to může sice projít na vlastní pěst, riskuje ale to, že si trochu zajde. Spolek [Politiciční vězňi.cz](http://spcp.prf.cuni.cz/lex/198-93.htm) pořádá komentované prohlídky i anglicky, které je třeba předem objednat na jejich webových stránkách, zaznamenává i vzpomínky vězňů pracovních táborů při uranových dolech na Jáchymovsku a hledá cesty, jak tato zvěrstva dostat do povědomí široké veřejnosti. „Naučná stezka spojuje poznávání s pohybem a ukazuje Jáchymov ve všech jeho důležitých historických podobách. Spojení mezi místy paměti a pamětníky funguje magicky“, říká předseda spolku **Tomáš Bouška**. „K pozůstatkům trestaneckých táborů, které stezka Jáchymovské peklo sleduje, se váže řada lidských příběhů. Mnozí zde odtrpěli nejhorší etapu svého života a to by nemělo být zapomenuto.“

Od **29. 8. 1949 uplynulo 70 let** od první „úspěšné“ exploze Stalinovy atomové bomby poblíž Semipalatinsku 3, na severu Kazachstánu³, vyrobené hlavně z uranové rudy vytěžené v dolech,

kteří byly součástí trestaneckých lágrů nejen na Jáchymovsku (18), ale i na Příbramsku (asi 2-3) a v Horním Slavkově. *Zpočátku pracovali v uranových dolech němečtí váleční zajatci atd., také „neodsunutí“ občané ČSR, kteří byli postupně nahrazeni „politickými vězni“ - Tábořny nucené práce TNP.* V těchto táborech byli kromě politických vězňů i kriminální gauneři a také tzv. retribuční – ex-kolaboranti atd. – dle politiky komunistů proletarizovat elitu národa a civilisty – odborníci, několik žen – tzv. kolektorky- **měřily radioaktivitu narubané rudy – chodily kolem s měřícím aparátem atd....**

V těchto „Nápravných zařízeních“ po vzoru sovětských gulagů pozavírali a týrali komunisté své často jen domnělé potenciální odpůrce – *de facto* všechny vlivné osobnosti, a to i na vesnici. V průběhu činnosti Jáchymovských dolů tam pracovalo přibližně **100 tisíc** politických vězňů a **asi 150 tisíc nucených**— ti tam byli většinou na dva roky. Práce v dolech byla těžká a životní podmínky v táborech také – hlad, nemoci, krutost, nedostatek pitné vody. Mnoho vězňů ji zaplatilo životem. V lágrech přišlo násilně o život min. **15 726** osob.

Komunistické vedení ČSR nejen podlézalo, ale i nadbíhalo Stalinovým choutkám ovládnout svět. Strach šel nejen kolem, ale i dál i do USA, kde je ze spánku vyburcoval – do té doby se domnívali, že mají náskok. Pro komunisty platilo: „Kdo nejde s námi, jde proti nám“ a s tím se rychle vypořádáme – do kriminálu je dáme a majetek rozkrademe. Ďábelské bylo to, jak si své tzv. nepřátele sami provokačními akcemi „vyráběli“, za trest je nechali těžít uranovou rudu, plnit plán těžby pro SSSR tak, aby jim *de facto* pomohli udržet se u moci. V ostraze nasadili sadisty a bandity všeho druhu.

Těžba uranu se redukovala koncem 50. let. Pro politické vězně následovala v roce 1961-62 tzv. amnestie a mohli se vrátit domů. Po návratu však směli vykonávat jen manuální práce, byli nadále střeženi a bylo jim vyhrožováno dalším zatčením: stalo se Mirkovi Guntnerovi, který stál v Olomouci u hotelu „Palác“, a proč ho zatkli? Prý obdivoval západní techniku – nějaké západní auto stálo opodál, on tam čekal na známého. Pro karlovarskou oblast (Jáchymov, Horní Slavkov, Mariánské Lázně) se od roku 1959 chystalo zastavení těžby a vedení dolů předpokládalo, že Horní Slavkov skončí v roce 1962, Jáchymov v roce 1965, což bylo nakonec ještě o přibližně dva roky urychleno. V karlovarské oblasti se zásoby uranové rudy velmi rychle vyčerpaly, a naopak narůstaly výrobní náklady těžby, která se přesouvala dle studie čs. parlamentu zejména do Příbrami, autorka E. Balounová: „Těžba uranu na našem území po roce 1945“, vyšla v r. 2016. Celkem bylo do SSSR vyvezeno **98 000 tun** uranové rudy. „V roce 1959 vydal SSSR prohlášení, že již nebude nakupovat uranovou rudu pro vojenské účely.“ (Studie čs. parlamentu.)

*Poznámky k údajům o zločinech komunistického systému příloha: Třicet let po pádu komunismu zjevně nestačilo spíše se nevyužilo k informacím o tom, jaké to na Jáchymovském gulagu dle sovětského vzoru“ bylo. Naše úsilí musí být skvělé a praktické- pro otvírání očí- je nutné, aby si občané této země mohli důstojně připomínat otročskou práci v československém uranovém průmyslu. „Rudá věž smrti“ je symbolem té doby, kdy pod velením Stalina v Kremlu byla páchána **zvěřstva na politických vězňích** a kdy pod záminkou „odpůrců režimu“ systematicky ničili elitu národa, jako tomu dosud v historii nebylo. Dopad to má dodnes....*

Již v Jáchymovském muzeu jsem si všiml, že některé údaje zcela - asi u více autorů. Nechápu proč je to těžké pro Ústav o totalitě – ÚSTR vydal ofic. data.. Ina Wikipedia se dají najít rozporné údaje a s tím spojená je realita

provádění rozsudků: komunisté odsoudili a bleskově provedli celkem **452** poprav, ač věděli, že jsou jejich rozsudky nespravedlivé. Za Masaryka to bylo jinak, že omilostnil 420 lidí – byl proti popravám.

Po druhé válce – už za Beneše – do r. 48 byly jím nastolené „lidové soudy“ – rozsudky pro smrt 730 lidí – z toho 475 obyvatel ČSR nejen německy mluvících- i asi 9 novinářů popravili. **Poprava několika desítek osob byla dokonce provedena veřejně.** Velmi kruté kom. rozsudky byly motivovány touhou po pomstě. Začalo to tedy hned po válce pod vládou Ed. Beneše – nespravedlnost není ctnost, je nakažlivá a jak to skončí- je známo?

Zrušení trestu smrti: Brzy po pádu komunistického režimu (1989) nastoupivší prezident Václav Havel prosadil v parlamentu zrušení trestu smrti. V květnu 1990 byl reformou trestního práva trest smrti nahrazen doživotním uvězněním,^[14] v lednu 1991 byl Listinou základních práv a svobod, součástí.

„Rudá věž smrti představuje nejmladší dějinnou vrstvu hornické historie regionu. Je, jak jistě víte, spjata s tragickou kapitolou našich dějin, kdy byly brutálně a protiprávně ničeny osudy jednotlivců i celých rodin v režii komunistické strany. Nyní je věž ve vlastnictví Konfederace politických vězňů a již několik let je připraven převod na Národní památkový ústav, který je na základě zadání od ministerstva kultury schopen tuto memoriální památku opravit a co nejlépe zpřístupnit. Tomu však brání soudní spor uvnitř konfederace, který zpochybnil vůli k předání památky státu. Dříve než bude tento spor ukončen nemá stát žádnou možnost urychlit zpřístupnění. Ujišťuji Vás, že mne osobně tato situace velmi mrzí, protože připomínání si bezpráví komunistického režimu je věc aktuálně navýsost potřebná. Platný právní řád je však nutné respektovat.“ Citát dle dopisu z Ministerstva kultury z 29.7.2019

² **Korekce-** Jak latinský původ značí, jedná se o nápravu. Tedy i ve věznicích.

„Na pankráckých celách visely Domácí řády ještě z dob První republiky a tam jsme se dočetli, že se zde odpykávají kázeňské tresty v samovazbě: den hladu o kousku chleba a hrnku hořkého černého kafe, den temnice a noc na tvrdém loži, tj. bez slamníku na pryčně. Tato trojice se násobila podle tíže provinění. Takže u raportu zněl ortel: „Máte třikrát, pětkrát, desetkrát tři.“ Útěkáři to měli zlé: dostali řetězy, kovové manžety na zápěstí a kotníky a navíc těžkou železnou kouli. Tu museli nosit v rukách před sebou, jak jsme to viděli z okna, když je zřídka vzali na vzduch na dvůr na procházku. Velitelem tam byl vrchní strážmistr Svoboda.

Daleko horší byla korekce na plzeňských Borech. Tam vládl sadista Brabec za asistence Strojína a Trepky. Ti byli vyzbrojeni pendreky, které rádi užívali.

V Leopoldově byla korekce v traktu společných cel. Tam utloukli vzpurného Lojzku Rádra – politika. Jiný politik, lidovec Vojta Janděčka, odtud vyšel s otevřenou tbc. V Kartouzích jsem okusil korekci na vlastní kůži kvůli neplnění pracovní normy. Na centrálním táboře v Jáchymově byly korekce nejprve dřevěné. Při mém prvním vstupu tam právě otevřeli její dveře a doslova z ní vypadl hubený vězeň.“

Karel Kukal, autor knihy „Deset křížů“, vzpomínky z jáchymovských lágrů.

³ V Semipalatinsku se dodnes rodí zmutované děti – SSSR napáchalo během 20. století nevídané hrůzy. Jednou z nich byla i vojenská oblast testování jaderných zbraní, skoro 500 výbuchů u Semipalatinsku.

V rámci muzea www.gulag.online si můžete prohlédnout také mapu táborových správ Gulagu, která vznikla na základě databáze Система исправительно-трудовых лагерей в СССР (Sistéma ispravitel'no-trudovych lagerej v SSSR). Tu vytvořili z archivních materiálů naši kolegové z moskevské organizace [Mezinárodní Memorial](#)

Kdo vyšetřuje zvěrstva a zločiny komunistů? a kom. režimu?

Stát financuje Ústav pro soudobé dějiny při Akademii věd ČR, a hlavně Ústav pro studium totalitních režimů ČR. Organizace „Spolek Politických vězňů.cz“ - a „Konfederace politických vězňů ČR“ (KPV) se snaží o zviditelnění této kruté doby. Jejich prostředky jsou však velmi omezeny a jejich práce v terénu často devastována, snad i záměrně?

Trochu historie nikoho nezabije: „Připomínání si bezpráví komunistického režimu je věc aktuálně navýsost potřebná.“ - citát z dopisu min. kultury ze dne 29.7. 2019.

V průběhu druhé světové války a následně po jejím skončení se uran stal strategickou surovinou pro výrobu jaderných zbraní a sehrál důležitou roli při mocenském soupeření Spojených států amerických s Hitlerovským Německem a potom s SSSR pod Stalinovým velením v době tzv. studené války. Dne 11. září 1945 v 15.30 obsadilo sovětské vojsko tři státní uranové doly v Jáchymově a bylo to vše hned v jejich režimu a tajené. V té době Sovětský svaz na území SSSR uran ještě netěžil a „potřeboval“ ho jako surovinu pro svoji mocenskou politiku k výrobě A-bomby. **Jáchymov měl pro ně mimořádný význam.** Teprve **23. listopadu 1945** podepsalo Československo se SSSR **nevýhodnou dohodu** o vyhledávání, těžbě a dodávkách radioaktivních surovin pro sovětské atomové reaktory. Vláda ČSR předala všechnen uran Sovětům „za osvobození“: Gory vaši, rudenka naša- slyšeli čs. občané, otroci, co tam pracovali- Karel Kukul.

Na podkladě této tajné smlouvy z 23. listopadu 1945 se československá vláda velice snažila vytěžit a vyvážet uranovou rudu do SSSR dle plánu. Za účelem zrychlení a zvýšení dodávek byli zpočátku nasazováni i německy mluvící zdatní čs. občané, vyjmutí z tzv. „odsunu.“ V letech 1945 – 1962 tam pracovalo 5000 zajatců a 7000 do té doby „neodsunutých sudetáků“ – byli to vesměs čs. občané. Když tato opatření, ani celostátní náborů horníků nedostačovaly, byli nasazeni němečtí váleční zajatci **z východní fronty** dovezení na československé území ze Sovětského svazu, a sice jen do roku 1949 - na základě smlouvy čtyř mocností z 31.12.1948. Od roku 1945 do 1962 bylo vytěženo a odvezeno x tun uranové rudy. (360-400 tun denně, 15 vlaků týdně – dle knihy „Legie živých“) tj.

Na konci výše citované obsáhlé (27 stran) **studie českého parlamentu z roku 2016**⁴ stojí jako závěr: „Autorce se nepodařilo najít údaje o poskytnutí kompenzací ze strany SSSR, respektive Ruska za staré ekologické zátěže po těžbě uranu na území České republiky. Vzhledem k tomu, že vývoz a otázka financování bylo upraveno dvoustrannými dohodami a navazujícími protokoly, jsou tyto v práci uváděny. V těchto dohodách se otázka kompenzací ekologických zátěží neobjevovala, což lze přikládat za vinu několika faktorům, zejména pak tomu, že ochraně životního prostředí během těžby uranu nebyl věnován dostatečný prostor. To je ilustrováno v závěru práce. Ekonomická bilance je představena také, autorka se totiž domnívá, že poukázat na celkovou nevýhodnost těžby uranu se jeví jako žádoucí, jelikož to vysvětluje postavení ČSR, resp. ČSSR vzhledem k SSSR a to, že ČSR na těžbu uranu doplácěla, nejen co se týče likvidací případných ekologických zátěží. SSSR nejprve hnán snahou získat jadernou zbraň byl ochoten ČSR za uran platit a do jeho těžby investovat. Postupem času se snažil platby snižovat. Jak ale připomínají někteří autoři, v té době již existoval v ČSR kolos uranového průmyslu a uranová lobby. Na popředí se dostala i otázka zaměstnanosti a snaha o návratnost utopených investic. Přitom z dnes známých

údajů je jasné, že československý uran nebyl světově konkurenceschopný. V této práci bohužel nebyl prostor pro popsání dalších problémů spojených s historií těžby uranu na území České republiky – např. pracovní nasazení vězňů, dopad na zdraví lidí, pracovní úrazy při těžbě.“

⁴ Eva Balounová: Těžba uranu na našem území po roce 1945, PSPČ 2016

<https://www.forumostwest.ch/pdf/CZ%20INFO/pi-4-025.pdf>

Po komunistickém převratu v únoru 1948, nastolení totalitního režimu, narostl počet gulagů dle sovětského vzoru na 18–20, snad i více. Celkový počet lágrů pod velením SSSR není možné verifikovat: některé existovaly jen několik let, jiné byly funkčně přeorientovány. Z tohoto důvodu vznikly dle **vzoru sovětských gulagů** v bezprostřední blízkosti uranových dolů nápravně-pracovní tábory („Sistéma ispraviteľno-trudovych lagerej“ v SSSR).

*5. Nejobsáhlejší 850ti stránkovou publikaci vydal v roce 2009 **Otfrid Pustějovský** v němčině, -i online- která se zabývá tímto tématem..*

Ostří nenávisti poúnorového režimu komunistu směřovalo prioritně proti příslušníkům bývalých nekomunistických politických stran, účastníkům nekomunistického odboje za 2. světové války, církvím, rodinám soukromých zemědělců a živnostníků, demokraticky orientované inteligenci, organizacím mládežnického a sportovního hnutí i dalším sociálním skupinám, tvořícím následně nechvalně proslulé zástupy politických vězňů. Ve víceúčelovém využívání těchto nově získaných pracovních sil dominovaly dvě základní funkce: internovat či uvěznit režimu „nepřátelské“, „nepohodlné“, v mnohých případech pouze „politicky podezřelé“ osoby nebo „potenciální nepřátele“ lidově demokratického zřízení, a takto nabytou kapacitu živé síly využít v národním hospodářství. A spolu s nimi tam pracovali a snad na politické nasadili i vězně kriminální, nebo odsouzené za tzv. černý obchod a podobně.

„Bylo trpkou ironií osudu, že v dlouhé řadě jmen politických vězňů upoutají na první pohled pozornost osobnosti, které se v předešlém historickém období výrazným způsobem zasloužili o vznik státu. Komunistické Československo se jim po únoru 1948 „odměnilo“ nuceným pracovním nasazením při těžbě a zpracování uranu za ostnatými dráty. Nechyběli mezi nimi známí politici, vědci, duchovní, umělci, sportovci a další osobnosti, RAF letci atd. Zvláště hořké zjištěním je, že se zde objevili i mnozí hrdinové protinacistického odboje a spolu s nimi i jejich nedávní protivníci – hitlerovští váleční zločinci, příslušníci bývalého Gestapa a **kolaboranti a zrádci národa**. A spolu s těmito skutečnými zločinci, s vrahy, zloději a jinými kriminálníky, musela trávit dlouhá léta strádání celá elita obou národů – tedy ČSR.“

Georg Jiří Dobrovolný, Bern

*V tomto roce vyšla publikace historika **Jiřího Padevěta** v nakladatelství Academia, která popisuje komunistické lágry v celé dnešní České Republice – bez Slovenska. Zajímavě, krátce a stručně popisuje jednotlivé lágry a dokumentuje fotografiemi.*

Vykonstruované politické soudní procesy a popravy probíhaly již od počátku vlády KSČ po puči z února 1948. Nejvíce poprav bylo provedeno za vlády Klementa Gottwald- a sice 237.

K vynášení rozsudků prokurátoři využívali prvorepublikového zákona č. 50/1923 Sb. na ochranu republiky, a také nově sepsaných číslo 231/48 Sb. na ochranu lidově demokratické republiky a trestní zákon číslo 86/1950 Sb. Od **1. srpna 1950** navíc nový trestní zákoník umožňoval udělit trest smrti i **osobám mladším dvaceti let**. Z důvodů, které souvisely se změnou politického režimu v ČSR v **únoru 1948, bylo vykonáno 262 poprav**. 22 z nich souviselo s činností během 2. světové války a po ní, ale z různých příčin (převážně politických) nebyly odsouzeny dříve. Zejména šlo o působení v Hlinkových gardách či v Ukrajinské povstalecké armádě Bandery. Dále bylo popraveno **13 bývalých členů KSČ**, kde šlo o vyřizování pomst dle vzoru stalinských čistek. **227 osob bylo popraveno z politických důvodů.**

Rozsudky uváděly téměř bezvýhradně tehdejší notoriety – velezradu a špionáž. Vedle vysloveně justičních vražd se jednalo o odbojovou činnost, útěky do zahraničí, nebo pomoc vězňům. Do této množiny jsou zahrnuty i případy odsouzení za „odbojovou činnost“ řízenou či provokovanou StB - případ Babice a případy individuálního nesouhlasu s režimem spojené s terorem (Robert Bareš, Dvořákové).

V Jáchymově vězenkyně nebyly, jen civilní zaměstnankyně, hlavně **kolektorky, ty měřily radioaktivitu narubané rudy – chodily kolem s měřícím aparátem atd....**

Příběhy žen, které to v 50. letech šeredně odskáaly na jiných pracovištích při vězeňských komplexech po celé republice, si můžete přečíst zde na: <http://www.politictivezni.cz/zivotni-pribehy-vezenkyn.html>

Přílohy: jedna

Od roku 1945 do 1962 bylo vytěženo a odvezeno 98'000 tun uranové rudy.

(360-400 tun denně, 15 vlaků týdně – dle knihy „Legie živých“)

“Všichni žijící političtí vězni byli snad v ČR soudně rehabilitováni a odškodněni – i když jen velmi málo a penězi jim zdraví nikdo nevrátí”

Údaje* o zločinech a vykonstruovaných procesech, kolik politických vězňů a odpůrců komunistického režimu bylo, *persekuce rodin politických vězňů snad není dosud vyčísleno. Tyto nasl. Údaje jsou dle dokumentu v muzeu v Jachymove, 1. Poschodi- dokumenty k 3.odboji*

- Popraveno 238 osob
- Dle jiných pramenů bylo popraveno za komun. Režimu 452 osob*
- V průběhu vlády presidenta Kl.Gottwalda (1948-1953) .237 osob*
- Ant.Zápotockého (1953-1957) 94 osob*
- Ant.Novotného (1957-1968) 87osob Gustáva*
- Husáka (1975 –1989) 38 osob*
- Za politické delikty bylo odsouzeno 147 000 osob
- V táborech nucené práce /TNP/
 - a v koncentračních táborech vězněno..... 186 000 osob
- V pomocných technických praporech /PTP/ 118 000 osob
- Při pokusech o přechod hranic a útěku z věznic a koncentračních táborů bylo zastřeleno . . 350 – 400 osob
- Ve věznicích a táborech násilně přišlo o život **15 726 osob**
- Z vysokých škol se zákazem studia vyloučeno . přes 7 000 osob
- Emigrace po únoru 1949 400 000 osob
- Emigrace po srpnu 1968 450 000 osob

<http://www.kriminalistika.eu/muzeumzla/wohlschlager/wohlschlager.html>

DRAHOTA, Leoš. *Naše šibenice 16 - Novodobé věšení* [online]. Moskyt. Geograficko Badatelský Magazín, 11.07.2008 [cit. 2017-04-11]. [Dostupné online](#).

*Pramen: Muzeum v Jachymove 1. Poschodi- 3.odboj, Nám. Republiky 37

Kontakt: (T) +420 736 754 831, mincovna@kvmuz.cz, sekretariat@kvmuz.cz